అక్కయ్యా పెళ్ళి

1

విజయపురి నార్త్,
1వ జనవరి, 1961.

ప్రియమైన విశాల అక్కయ్యకు,

నమస్కారములు చేసి వ్రాయునది ఏమనగా ఇక్కడ అంతా క్షేమం. మీ క్షేమ సమాచారములు తెలియచేయ గలవు. ఇదివరలో రెండు మూడు ఉత్తరములు వ్రాసియుంటిని, కాని వాటికి ఇంతవరకు జవాబు రాలేదు. నిజముగా నీకు బొత్తిగా తీరుటలేదా, లేక మమ్ములను మరిచి పోయితివా? నాన్నగారికి కూడా ఒక లేఖ వ్రాసితిని, కాని దానిని వారు చించి చదువుకొనిరో లేజో తెలియదు. ఇప్పుడు వారి పరిస్థితి ఎట్లా వున్నది? మునుపటి వలెనే మౌనముగా కూర్చుని వుందురా? నాన్నగారిని తలుచుకున్నప్పుడల్లా నా గుండె తరుక్కుపోవు చుండును. అమ్మ పోవటం నిజముగా మన దురదృష్టమే. మొన్న మీ మరిదిగారు చెప్పినారు–

ఇంగ్లీషు వైద్యులలో మనస్సుకు సంబంధించిన రోగాల వైద్యులు కూడా వుందురట. నాన్నగారిని వారికి చూపించిన యడల బాగుపడవచ్చునని అన్నారు. ఈ విషయము నీకు తెలిసియే యుండును. మన ఎదురింటి డాక్టరు మామయ్యా గారి సలహాకూడా తీసుకొని ఏదో ఒకటి త్వరలో చేయుదువని నమ్ముచున్నాను.

ఈ దినము మేము క్రొత్త సంవత్సరము పండుగ చేసుకున్నాము. మీ మరిదిగారు ఇంటిలోనే వున్నారు. వారు ఎప్పటివలెనే తమ పనిలో మునిగి తేలుతూ వుందురు. ఇతర ప్రపంచముతో పనిమేలేదు. అయినా అప్పుడప్పుడు నీ గురించీ, నాన్నగారి గురించీ తలచుచుందురు. బాబు కులాసాగానే వున్నాడు. వచ్చే ఆదివారం, అనగా 8వ జనవరినాడు వాడు పుట్టిన దినం. మూడు సంవత్సరములు నిండుతవి. వూరికే పెద్దమ్మ దగ్గరికీ, తాతయ్య దగ్గరికీ వెళతానంటూ మారాము చేస్తూ వుంటాడు.

తమ్ముడు రామం దగ్గరనుంచి ఉత్తరములు వస్తున్నవా? వాడు పై చదువులకు అమెరికా వెళ్ళినప్పటినుంచీ నాకు ఒక్క కార్డు ముక్క అయినను వ్రాయలేదు. అక్కడ ఎట్లా ఉన్నాడో ఏమో నాకు బెంగగా నున్నది. దయచేసి వాని అడ్రస్ తెలుపగలవు.

నీ గురించి నా మనస్సులో ఎంత దిగులుగా నున్నదో నీవు వూహించలేవు. నీకంటే నేను చిన్నదాన నైనప్పటికీ నేనేమో పెళ్ళి చేసుకొని సుఖముగా సంసారము చేయుచుంటే నీవేమో ఇంకా అవివాహితగా నుండుట ఎంతవరకు సమంజసముగా నున్నదో నీవే యోచించగలవు. ఇంకా ఎన్నాళ్ళీ వొంటరి జీవితము? అమ్మ బ్రతికి వున్నన్నాళ్ళు చదువు మిషపైన పెళ్ళి చేసికోనని మొండి పట్టు పట్టితివి. ఇప్పుడిక చదువు అయిపోయిన వెంటనే ఉద్యోగములో చేరితివి. నిజముగా నీకు ఉద్యోగము ఎందుకు చెప్పు? నాన్నగారు అమ్మ పోయినప్పటి నుంచీ అట్లా అయిపోయిరి. తమ్ముడు పరదేశములకు వెళ్ళిపోయెను. నేనేమో

దూరమైపోతిని. ఇక నీ విషయము చూచేదెవరు? ఇకనైననూ నీమనస్సు మార్చుకొని త్వరలోనే ఒక ఇంటిదానివి కాగలవని నేను వేయి దేవుళ్ళకు మ్రొక్కని దినము లేదు. నేను చిన్న దానిని, ఇంతకంటె ఎక్కువ చెప్పే అధికారము నాకు లేదు.

క్రిందటి దీపావళి పండుగకు నేను మన ఇంటికి వచ్చినప్పుడు, నీ కొరకు ఒకతను వచ్చినాడు. నీ స్నేహితుడని పరిచయము చేసినావు. పేరు మరిచినాను, అతను మంచివాడి వలెనే తోచినది. ఒకవేళ నీవు అతనిని వివాహము చేసికొన దలచిన మాకు అభ్యంతరము వుండదు, ఆలోచించుకొనుము.

ఇంతే సంగతులు. ఈ వుత్తరమున కైనను బదులు వ్రాయుదువో లేదో, నీ దయ. మీ మరిదిగారు తమ మామగారికి, వదినెగారికి నమస్కారములు అందజేయమని చెప్పినారు. బాబు కూడ తీపి తీపి ముద్దులు పంపించుచున్నాడు.

ఇట్లు,
నీ చెల్లెలు,
విజయ

2

హైద్రాబాద్,
10-1-1961.

చెల్లాయి విజయా,

Wish you a Happy New Year.

ఈ కొత్త సంవత్సరం లోగా ఓ కొత్త కొడుకునో, కూతుర్నో కనేస్తావు కదూ? కాదు, కాదు... ఈ క్రొత్త సంవత్సరంబునందు కొంగ్రొత్త తనయుడినో తనయెనో కనెదవనే ఆశించుచున్నాను. అవునా? నువ్వైతే అలాగే రాసేదానివి కదూ? ఏఁవిటే ఆ కలగాపులగం భాష? ఎవరే నీకలా వుత్తరాలు రాయటం నేర్పిందీ? అమ్మే కదూ? అవును, ఇంగ్లీషు రాని

అమ్మ కూడా అలాగే రాసేది. మరి నువ్వు స్కూలు ఫైనలు పాసయావు కదా. నువ్వూ అంతేనా? అవున్లే. ఆనాడు కాలేజీలో చేరమని నేను ఎంత చెప్పినా విన్నావూ? అమ్మ మాటే వేదవాక్యం లాగా అమ్మ తెచ్చిన మొగుణ్ణి కట్టుకుందుకు వెళ్ళి పెళ్ళి పీటలమీద కూచున్నావు... పోన్లే, నేనిలా రాస్తున్నానని నొచ్చుకోకేం?

విజ్జీ నీ మనస్సు వెన్నపూస లాంటిది సుమా. బాధలన్నీ తెచ్చి పెట్టుకొని కరిగిపోతుంటావు. నాన్నారి గురించి నీకెందు కంత బాధ? అసలు వారికేమైందనీ? వేళకు భోజనమూ, నిద్రా, పత్రికా పఠనమూ అన్నీ సవ్యంగానే సాగుతున్నాయి. నెలనెలా పెన్షన్ కాగితాల మీద కూడా సరిగ్గానే సంతకాలు చేస్తారు. ఎటొచ్చీ ఎవరితోనూ మాట్లాడరు. ఏ విష యంలోనూ జోక్యం కలిగించుకోరు. అంతేనా? అంతమాత్రానికే ఏమో అయిపోయిందని గగ్గోలుపడి పోవాలా? సైక్యాట్రిస్టుకు చూపించమని చెప్పారా మరిదిగారు? ఆయనగారి సలహాకు థ్యాంక్సు. అసలు సైక్యాట్రిస్టు అంటూ ఒకడు మన దేశంలో వున్నాడటనా? అవన్నీ పాశ్చాత్యులకు_ మనకెందుకూ? చూడు చెల్లాయ్, నాన్నారికేమీ కాలేదు. నిక్షేపంలా వున్నారు. అప్పుడప్పుడు డాక్టరు మావయ్య చేత పరీక్ష చేయిస్తూనే వున్నాను. వారి ఆరోగ్యం చెక్కు_ చెదరకుండా వుంది. నేనంతా చూసు కుంటూనే వున్నాగాని నువ్వేమీ అనవసరంగా దిగులుపడకు.

పోతే, రాము విషయం. వాడేం చిన్న, పిల్లవాడా? ఇరవై ఏళ్ళు వచ్చాయి. వాడి సంగతి వాడు చూసుకోలేడూ? నామల్లేనే ఉత్తరాలు రాయటమంటే వాడికి బద్ధకమే. అంత మాత్రానికే ఇదై పోవాలా? అడ్రసు ఇప్పుడు కనిపించటం లేదు, మళ్ళీ రాస్తాలే.

ఇహపోతే, నేను, నిజంగా చెల్లాయ్! నా పెళ్ళి గురించి నువ్వింతగా బాధ పడుతున్నావని నేనెన్నడూ అనుకోలేదు సుమా! అసలు నాకు పెళ్ళి కాకపోవటం మరొకరికి బాధాకరంగా వుంటుందన్న వూహే రాలేదు నాకు.

అయితే ఒక్క సంగతి. అప్పుడు చదువు కోసం నేను పెళ్ళి చేసికోనన్న మాట నిజమే. కాని ఎప్పటికీ పెళ్ళి చేసుకోక బ్రహ్మచారిణి గానే వుండి పోతానేమోనని నువ్వను కుంటున్నట్టున్నావు. అలా కాదు. నేను పెళ్ళి చేసుకుంటాను_ సమయం రావాలి, అంతే. ఇప్పుడైనా నీకు మనశ్శాంతి కలిగిందా?... ఆఁ, అప్పుడు దీపావళికి మన ఇంటి కెవరో వచ్చారని రాశావు, ఎంత జ్ఞాపకం చేసుకున్నా ఎవరో అంతు దొరకటం లేదు. కాని అతణ్ణి నేను పెళ్ళి చేసుకుంటానన్న భావన నీకెందుకు కలిగిందో నాకు అర్థం కాకుండా వుంది. చూడు విజ్జీ! నేను కాలేజీలో చదువుకున్నాను, వుద్యోగం చేస్తున్నాను. కొంతమంది మగ స్నేహితులు కూడా అప్పుడ ప్పుడు ఇంటికి వస్తూనే వుంటారు. అంత మాత్రాన ఆ వచ్చినవాడినల్లా పెళ్ళి చేసుకుంటానేమో అనుకుంటే ఎట్లా?... ఇప్పుడు గనక నువ్విక్క డుంటే సుందర్రావుని చూసి నువ్వేమనుకునేదానివో. సుందర్రావంటే బియ్యేలో నా క్లాసుమేటు. ధనవంతుల బిడ్డ. ఎమ్మే పాసయ్యాడు. ఉబుసు పోక పి.హెచ్.డీ. కూడా చేస్తున్నాడు, కాలేజీలో నా స్నేహం కోసం ఎంతో తాపత్రయ పడేవాడట. కాని నేనే వీలు పడనీయలేదట. అతని ప్పుడు చెప్పిందాకా తెలీదు. ఇప్పుడు మనింటికి తరచూ వస్తున్నాడు. మనిషి బాగానే వుంటాడు, ఇంకా పెళ్ళి కాలేదు. నేను 'ఊఁ' అంటే నా మెళ్ళో మంగళ సూత్రం కట్టేలాగున్నాడు.

ఈ గొడవంతా ఎందుకుగాని బాబు సంగతి చెప్పు, మొన్నవాడి పుట్టిన్రోజు పండుగ జరిపించావా? నేను పంపించిన ప్రెజెంట్ అందిందా? మన శాయన్నచేత పార్శిలు చేయించాను. బాబును చూడాలని వుంది. సంక్రాంతికి రారాదూ? వీలైతే మీ ఆయన్ని కూడా రమ్మను. మూడురోజులు శలవులిస్తారుగా. కనీసం నువ్వూ, బాబైనా రండి. పండుగవగానే నువ్వెళ్ళి పోవొచ్చు. బాబును ఇక్కడే వుంచేసెయ్. వాడికి మూడేళ్లు నిండినైగా. ఏదైనా కిండర్‌గార్టెన్‌లో చేర్పిద్దాం. నేను చూసుకుంటాలే, ఏమంటావ్?

ఇక ఆపుతాను. ఇలా రాసుకుంటూ పోతే ఎంతకూ తెమిలేట్టులేదు. మరిదిగారికి ప్రతి నమస్కారాలు... బాబుకు ముద్దులు... నీకు...? నీ

కేం రాయనూ? నిన్ను దీవించేంత పెద్దదాన్ని కానే? పోనీ, మరోసారి. ఈ కొత్త సంవత్సరంలో నీకొక కొత్త కొడుకు కలగాలని కోరుకుంటాను. ఎందుకో తెలుసా? అప్పుడు బాబును నాకిచ్చేస్తావేమోనని ఆశ! ఏం, ఇస్తావా?

ప్రియమైన అక్కయ్య,
విశాల

3

విజయపురి నార్త్,
13వ జనవరి, 1961.

ప్రియమైన విశాల అక్కయ్యకు,

నీవు 8వ తారీకున వ్రాసిన ఉత్తరం నిన్ననే అందినది. సంగతులు తెలిసినవి.

నీవలె నేను వ్రాయలేను తల్లీ! నాకు వచ్చిన రీతిగానే నన్ను వ్రాయనిమ్ము. నా వ్రాతమూలముగనైనా నీకు అమ్మ జ్ఞాపకం వచ్చు చున్నది, నాకదే సంతోషం.

నీ ఉత్తరాన్ని పదేపదే చదువుకున్నాను ఎన్నిసార్లు చదివినా తనివి తీరలేదు, నా మనస్సు ఎంత ఉప్పొంగి పోయినదో నేను వర్ణించ లేను. వెంటనే రెక్కలు కట్టుకొని నీ దగ్గిర వాలాలనీ. ఒకసారి శ్రీ సుందర్రావుగారిని చూడాలనీ వున్నది. కాని ఏమి చెయ్యను? వీలు లేదు. ఇక్కడేవో లేబరు గొడవలు మొదలైనాయట, మీ మరిదిగారు సరిగ్గా భోజనానికే రావటములేదు. ఇలాంటి పరిస్థితులలో నేను మాత్రం వారిని వదిలి ఎలా రాగలను, చెప్పు...?

అక్కయ్య పెళ్ళి

నీవు తప్పకుండా పెళ్ళి చేసికుంటానని నిశ్చయానికి వచ్చినావు. నాకు అదే పదివేలు. శ్రీ సుందరరావుగారి గురించి నీ అభిప్రాయము బాగానే ఉన్నట్టుగా నున్నది. ఇక ఆలస్యం చేయకు... నీ ఇష్టమే మా ఇష్టము... నీ తుది నిశ్చయము తెలియగానే నేను మావారిని వెంటబెట్టుకుని అక్కడికే వచ్చెదను. తక్కిన విషయములన్నీ మేము చూచుకొనెదము.

బాబుకు నీవు పంపించిన రైలు బహూమతి సకాలమునకే అందినది. దానిని వాడు వదలకుండా ఆడుకుంటూన్నాడు. అందులో కూచుని నీ దగ్గరికి వెళ్తానంటూంటాడు. అక్కయ్యా, బాబు నీవాడే.

బాబుని థాంక్సూ, ముద్దులు, మీ మరిదిగారిని నమస్కారములు. నాన్నగారి సంగతి వ్రాస్తుండుము. రామం అడ్రసు దొరికితే తెలుపగలవు. ఇంతే సంగతులు.

ఇట్లు
నీ చెల్లాయి,
విజయ

4

విజయపురి నార్త్.
20వ ఫిబ్రవరి, 1961.

ప్రియమైన విశాల అక్కయ్యకు,

నీ వుత్తరం కొరకు చూసి చూసి కళ్ళు కాయలు కాసినవి. వెంటనే రాయగలవు, ఇక్కడంతా క్షేమం.

ఇట్లు
విజయ

5

హైదరాబాద్,
25-2-1961.

విజయా,

ఒక దుఃఖవార్త...మన ఎదురింటి అత్తయ్యలేదూ, డాక్టరుమావయ్య భార్య మొన్న రాత్రి హఠాత్తుగా గుండె ఆగి చనిపోయింది. అప్పుడు ఇంట్లోఎవ్వరూలేరు. మావయ్య క్లబ్బుకెళ్ళాడు. వాళ్ళ నౌకరు పరుగెత్తు కొచ్చి నాకు చెప్పాడు. మావయ్య వచ్చేటప్పటికే అంతా అయిపోయింది. నేనే శ్యామలకూ, వాళ్ళ అన్నయ్య మూర్తికీ, టెలిగ్రాం ఇచ్చాను. మూర్తి ఇప్పుడు బెంగుళూరులోని హిందూస్తాన్ ఏర్ ఫ్యాక్టరీలో పని చేస్తున్నాడు, తెలుసుకదూ, రెండోరోజు ప్రొద్దున్నే ప్లేనులో వచ్చాడు. శ్యామలా, దాని భర్తా మధ్యాహ్నానికల్లా రాగలిగారు. ఆ తర్వాతే దహన సంస్కారాలు జరిగాయి. ఈ మూడు రోజుల్నించీ వాళ్ళ ఆర్తనాదాలు వింటుంటే నేనూ దుఃఖం ఆపుకోలేకుండా వున్నాను. ముఖ్యంగా మావ య్యని చూస్తుంటే గుండెలు ద్రవించిపోతున్నాయి. ఇప్పుడు బంధువు లంతా ఎవరెవరో వున్నారు. రేపు అంతా వెళ్ళిపోయాక వొంటరేగా? అమ్మలాగే అత్తయ్యమీద కూడా నాకు కోపం వచ్చింది. వృద్ధాప్యంలో మొగుళ్ళనిలా వొంటరిగా వదలి ఎందుకు వెళ్ళారు! చెల్లాయి! అంతా భగవదేచ్ఛ. మన చేతిలో ఏముందీ? నువుమాత్రం ఈ విషయంలో ఏమీ బాధపడబోకు, ఏం?

ఆఁ ఒక మంచివార్త కూడాను. నీకు రాయాలి అనుకుంటూనే మరిచిపోతున్నాను. ఈ మధ్యే మా ఆఫీసరు మారి కొత్త ఆఫీసరు వచ్చాడు, పేరు కృష్ణమ్మ. మగవాడేలే. ఆ ఆడపేరెందుకో 'కృష్ణ'అంటే సరిపోదూ? చిన్నవాడే. ముప్పైకి లోపునే వుంటాయి అప్పుడే డాక్టరేట్ కూడా చేసాట్ట. మనిషి ఎంత అందంగా, హుందాగా వుంటా డనుకున్నావ్? ఎంతసేపు చూసినా తనివితీరదు. నన్ను ఆయనకు స్టెనోగా

వేశారు. నాకు ఒక్కటే భయం, ఆయన ముందర కూచొని డిక్టేషన్ తీసి కుంటూన్నప్పుడు, ఆయన చెప్పేది బుర్రకెక్కక ఏం తప్పులు చేస్తానో, నన్నెక్కడ ఆ పోస్టునించి తొలగిస్తారోనని. ఎంత జాగ్రత్త పడుతున్నా అప్పుడప్పుడు చిన్నచిన్న పొరపాట్లు జరుగుతూనే వున్నాయి. అయినా ఆయన ఏమీ అనరు. మందహాసంతో మందలిస్తారు, ఇక ఉంటాను.

బాబుకు ముద్దులు...

నీ

విశాల

6

విజయపురి నార్త్,

2వ మార్చి, 1961.

అక్కయ్యా,

నీ జాబు నన్నెంత ఆందోళనపరిచినదో చెప్పలేను. అత్తయ్య పోయినదంటే నమ్మలేకుండా వున్నాను... మామయ్యకూడా నాన్నగారి వలెనే అయిపోతాడేమోనని నాకు భయముగా వుంది. శ్యామలని ఓదార్చడానికై నేను రావలెనని ఉన్నది. కాని ప్రస్తుతము దానికి వేరే ఒక జాబు వ్రాస్తున్నాను.

నీ ఉత్తరంలో నీ పెళ్ళిగురించిగానీ, సుందర్రావు గురించి గానీ లేకపోవడము ఆశ్చర్యకరముగా వున్నది. నీ క్రొత్త ఆఫీసరు గురించి నీవు అలా వ్రాయుటకూడా భావ్యముగా లేదు. నిర్మొహమాటముగా చెప్ప వలెనంటే నీవు అసలు ఉద్యోగము చేయుటయే మాకు ఇష్టములేదు. అక్కయ్యా! నీమాట నుంచి నీవు తిరిగిబోక వెంటనే పెళ్ళిచేసుకోవలె

నని నాకూ, మీ మరిదిగారికీ ఎంత ఆదుర్దాగా నున్నదో నీకెలా తెలియజెయ్యవలెనో తోచడము లేదు. మన్నించెదవు కదూ ?

ఇట్లు
నీ శ్రేయోభిలాషి చెల్లాయి.
విజయ

కథా నిలయం
1135
శ్రీకాకుళం

7

హైద్రాబాద్.
10_3_61.

విజ్జీ,

నా పెళ్ళి గురించి మీ ఆదుర్దా చూస్తే నాపైన నాకే జాలివేస్తోంది సుమా. నేనో నేరస్తురాలికి మల్లే ఫీలవుతూన్నాను. మీ ఉద్దేశంలో కేవలం నాకు పెళ్ళి కావడమ ప్రధానంగా వున్నట్లున్నది. ఎవరితోనైనా సరే, ఆఖరికి మన నౌకరు శాయన్నతోనైనా సరే! అమాటకొస్తే, ఒక స్టేటస్ మినహా శాయన్నకేఁవిటి లోటు ? వాడిలో వున్న దయా, ఆత్మవిశ్వాసం ఆ సుందర్రావులో ఏదీ ? వుత్త వ్యక్తిత్వంలేని మనిషి. ఆడదాని కొంగు చాటున బ్రతికే అర్భకుడు. నా వెంట తిరుగుతూ నా నోటిమాట పూర్తవకుండానే అవునంటూ తలూపి తాళంవేసేవాడు. అలాంటి పెంపుడుకుక్కను పెళ్లి చేసికోవటం నాకు అసహ్యం. అందుకని ఆ ప్రసక్తే మానుకున్నాను. అసలు అతనితో స్నేహితమే వదులుకున్నాను.

మరిదిగారు కూడా నా పెళ్ళికోసం తాపత్రయ పడిపోతున్నారా? ఆయన కోర్కె ఎలా తీర్చనూ? పోనీ నువ్వు నాకంటే పెద్దదానివైనా అయి వుంటే, ఏ దిక్కూ లేక ఆఖరికి అక్క మొగుడే దిక్కు అన్నట్లు మీ ఆయన్నే కట్టుకునేదాన్ని. అయినా ఇప్పుడు 'లా' దానికి వొప్పుకోదేమోలే.

చూడు చెల్లాయి! ఈ వేళాకోళపు మాటలకేం గాని పెళ్ళంటే పిల్లలాట కాదు. ముందూ వెనకా ఆలోచించి మరీ చేసికోవాలి. తొందరపడితే ఎలా? నేనేమీ మాట తప్పించటం లేదు. తప్పకుండా చేసికుంటాను. కాని తగిన వరుడు కనిపించొద్దూ?... ఆఁ, అలాంటి వరుడు నా కళ్ళలో మెదులుతూనే వున్నాడు. ఎవ్వరో నువ్వూ వూహించ గలిగి వుంటావు. మా కొత్త ఆఫీసరు. రోజు రోజుకూ ఆయనకు నాపైన ఆప్యాయత ఎక్కువవుతున్నట్లుగానే వుంది. తాను కాఫీ తాగే సమయానికి డిక్టేషను కని పిలిపించి నాకూ ఇస్తాడు. 'ఇలా ఎన్నాళ్లు ఋణపడి పోతూ వుండాలని' అడిగితే నవ్వి వూరుకుంటాడు. మన ఇంటికి ఒకసారి టీకి రమ్మని ఆహ్వానించాను. సరేనన్నాడు. వచ్చే ఆదివారం వస్తాట. చూడాలి ఏమవుతుందో. ఆయన అవునంటే నా జన్మ తరించి పోతుంది. నీకు భగవంతుని పైన భక్తి వుంది కదూ? నా కోసం ప్రార్థించు. ఉంటాను.

నీ ప్రియమైన అక్కయ్య,
విశాల

P.S. :- నేననుకున్నట్లుగానే డాక్టరు మావయ్యా వొంటరివాడై పోయాడు. అంతా వెళ్ళిపోయారు. కాని మూర్తి మళ్ళీ వస్తాడుట. శెలవు పెట్టి వీలైతే సికింద్రాబాద్‌కే ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకుంటాట్ట? శ్యామల కూడా పిల్లల బళ్లు మూయగానే వస్తానంది.

విశాల

8

విజయపురి నార్త్,
16వ మార్చి, 1961.

అక్కయ్యా,

నీ మాటలకు నేను నొచ్చుకోవలెనో లేదో తెలియకుండా వున్నది. నీ బాగోగులు నీవే చూచుకొనే సమర్థత నీకు ఉన్నదని నాకు తెలుసు.

నీకు నచ్చిన వరుణ్ణి నీ ఇష్టము వచ్చినప్పుడే పెళ్ళి చేసికోగలవు. నేనిక తొందరపెట్టను.

అప్పుడప్పుడు ఉత్తరములు వ్రాస్తూ ఉండుము. అంతే చాలు.

ఇట్లు
నీ చెల్లెలు,
విజయ

9

విజయపురి నార్త్,
10వ మే 1961,

ప్రియమైన అక్కయ్యకు,

దాదాపు రెండు నెలల క్రితం నీకొక ఉత్తరం వ్రాసి వుంటిని. అందులో అప్పుడప్పుడు అక్కడి సంగతులు తెలియజేయ వలసినదిగా కోరివుంటిని. కాని నీ దగ్గరినుంచి ఒక్క ఉత్తరమూ రాలేదు. దయచేసి వెంటనే వ్రాయగలవు. నామీద కోపము రాలేదు కదా?

ఇట్లు
నీ చెల్లాయి,
విజయ

10

హైద్రాబాద్,
14_5_61.

మైడియర్ విజయా,

నీమీద నాకు కోపమా? ఎంత మాటన్నావ్? అలా ఎన్నటికీ జరగ దని నీకు నమ్మకం లేదా? నువ్వు నాకంటే చిన్నదానివే అయినా బుద్ధి

మంతురాలివి. నువ్వు చెప్పేదంతా నా శ్రేయస్సును కోరేనని నాకు తెలీదా! నీ సలహాల్ని నేనెప్పుడూ గౌరవప్రదంగానే చూస్తాను. ఇదిగో, ఇప్పుడే నీ కోర్కె నొకదాన్ని తీర్చేశాను కూడాను. ఏ(విటో చెప్పుకోగలవా? నా వుద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చేశాను. కారణాలు ఏవైతేనేం, నీ అభిలాష అదే కదూ?

మూర్తి రెండు నెలలు శెలవు మీద వచ్చి ఇక్కడే వున్నాడు. శ్యామల కూడా వుంది. వొచ్చే నెల్లో బళ్లు తెరవగానే వెళ్ళిపోతుందట. అప్పటికి మూర్తి శెలవు కూడా అయిపోవచ్చు. ఇ(ట్లో ఆడ దిక్కు ఉండదని ఎలాగైనా మూర్తికి త్వరలో పెళ్ళి చేయాలని ఆరాటపడుతున్నాడు డాక్టరు మావ(య్య. కాని మూర్తి మాత్రం ఇప్పుడప్పుడే పెళ్ళి చేసికోనంటున్నాట్ట. కాని సికింద్రాబాదుకు బదలీ ప్రయత్నాలు మాత్రం చేస్తూనే వున్నాట్ట. మూర్తిని నువ్వెప్పుడు చూశావో, ఇప్పుడు పూర్తిగా మారిపోయాడు సుమా. అప్పుడే అచ్చంగా పైలట్ ఆఫీసరులా తయారయాడు. మీసాలు కూడా పెంచాడు. ముందు ముందు నిజంగానే పైలట్ అవొచ్చుట.

బాబు మాటేం చేశావ్? పోనీ, అంత పెద్ద ప్రాజెక్టే కదా, అక్కడ Kinder garten స్కూలు లాంటి దేం లేదా? వుంటే వెంటనే చేర్పించెయ్యి. ఉంటాను.

నీ ప్రియమైన అక్కయ్య,
విశాల

11

విజయపురి నార్త్,
20వ మే, 1361.

అక్కయ్యా,

నీ ఉత్తరములు ఒకదాని కంటె మరొకటి అయోమయంగా ఉంటున్నవి. నాకెటూ పాలుపోవటం లేదు. మీ క్రొత్త ఆఫీసరు నీకు అన్ని విధాలా నచ్చినట్లున్నాడు కదా, ఇకనైనను శుభవార్త వినిపించెదవు కదా అని ఆశిస్తూ వుంటే, ఆ ఉద్యోగానికే రాజీనామా ఇచ్చినట్టు వ్రాసినావు. ఆ పని కేవలము నా కోరికపైనే చేసినావంటే నమ్మలేకుండా వున్నాను. ఏదో జరిగి వుంటుంది. నా వద్ద దాస్తున్నావు. నేను పరాయిదాన్నా? ఉన్నది ఉన్నట్లుగా వెంటనే వివరాలు వ్రాయగలవని ప్రార్థన.

ఇట్లు
నీ చెల్లాయి.
విశాల

12

హైద్రాబాద్,
1-6-61.

విజయా,

నీ 20వ మే ఉత్తరం రెండో రోజే చేరింది. కొన్ని కారణాల వల్ల వెంటనే జవాబు రాయలేక పోయాను.

నా వుద్యోగాన్ని గురించి వివరాలు రాయమన్నావు. ఏం రాయనూ? ఆ అఫీసరు పైన నేను పెట్టుకొన్న ఆశలన్నీ అడియాసలైనాయి. నేను

రాశానో లేదో ఆయన్ని ఒకసారి మనింటికి టీకి ఆహ్వానించాను. రెండు వారాలు తలాయించి మూడో వారం వచ్చాడు; కాని వొంటరిగా రాలేదు. వెంట ఒక అప్సరసలాంటి స్త్రీ కూడా వుంది. నా మనస్సు చివుక్కుమంది. ఆమెను తన భార్యగా పరిచయం చేసేసరికి నాకు మూర్ఛ వచ్చినంత పనైంది. ఇంక మిగిలిందేఁవిటీ? రెండో రోజే రాజీనామా పంపించేశాను. అదంతా ఒక పీడ కలగా మరచి పోదలచాను! మరిచి పోగలిగాను కూడాను. ఇప్పుడు నాకే బాధా లేదు.

అయితే చెల్లాయ్! ఇక నా పెళ్ళి విషయంలో నిన్నూ, మీ ఆయన్నూ ఆట్టే విసిగించ దలచుకోలేదు. మీరు ఆశిస్తూన్న శుభవార్త అందజేస్తూనే వున్నాను... నాకు పెళ్ళి స్థిరపడి పోయింది... అవును విజ్జీ! నిజమే. ఈమాటకిక తిరుగులేదు. అతి త్వరలోనే వివాహం జరిగి పోవచ్చుకూడాను. మూర్తి వొప్పుకున్నాడు. శ్యామలకు సమ్మతంగానే వుంది. డాక్టరు మాఁవయ్యే మొదట కాస్త మొరాయించినా, తర్వాత సరే నన్నాడు. నాన్నగారితో చెప్పాను. ఆయన ఎప్పటిలాగే ఏమీ మాట్లాడలేదు. తమ్ముడికి రాసేస్తున్నాను, మీకూ అభ్యంతరము వుండదనుకుంటాను. పెళ్ళికి వస్తారు కదూ?

నీ ప్రియమైన,
విశాల

13

విజయపురినార్,
4వ జూన్, 1961.

అక్కయ్యా,

నేను సంతోషం పట్టలేకుండా ఉన్నాను అక్కయ్యా, నీ ఉత్తరము లోని మూడవ ప్యారా ఇప్పటికి ఒక పది సార్లయినను చదివి ఉంటాను.

నా కళ్ళని నేనే నమ్మలేకుండా ఉన్నాను. నీ ప్రతి ఉత్తరము లోనూ ఏదో ఒక మెలిక పెట్టి నన్ను కలవర పెట్టే నీవు ఇంత త్వరలో ఈ నిశ్చయానికి వచ్చెదవని నాకు నమ్మకము లేకుండా ఉండినది. నా ప్రియ మైన అక్కయ్యను అమాంతము కౌగిలించుకొని ముద్దుల వర్షము కురిపించ వలెనని ఉన్నది. త్వరలోనే ఆ పని చేస్తానులే. కాని అక్కయ్యా, ఇదేమి ప్రశ్న? మేము పెళ్ళికి వస్తామా అని వ్రాసినావ్? రాక? అసలు మేము రాకుండా పెళ్ళి ఎట్లా జరుగుతుంది? మా వారిని శెలవు పెట్టెయ్యమని చెప్పేసినాను, నేను కూడా పెట్టె సర్దటం మొదలెట్టేసినాను. అయినా అంత తొందరేమిటీ? బహుశా మూర్తి బావకు శెలవులు అయిపోవచ్చినా యేమో. ఇంకొంచెము పొడిగించుకోమనరాదా! కనీసము పదిహేను రోజుల గడువేనా కావద్దా? పెళ్ళంటే మాటలా?

మాకు అభ్యంతరము ఉంటుందేమోనన్న అనుమానము నీకెందుకు కలిగినదీ! నీకు నచ్చిన వరుడు ఎవరైననూ సరే మాకు ఇష్టమేనని నేను ఇదివరకే వ్రాయలేదా? దీనితో ఇన్నాళ్లు స్నేహముగా నున్న మనరెండు కుటుంబాలు బంధుత్వములో ఏకమైపోవునుగదా? ఎటొచ్చి మూర్తి నీ కంటే పెద్దవాడో, చిన్నవాడో నాకు తెలియదు. అయినా అదంత ముఖ్య మైన విషయముకాదు. మీరుభయులూ ఇష్టపడినారు. అంతేచాలు. తేదీ నిర్ణయము కాగానే వ్రాయగలవు. వెంటనే వచ్చేస్తాను.

ఇట్లు
నీ విజయ

14

హైద్రాబాద్,
7-6-61.

ప్రియమైన విజయకు,

క్షమించాలి చెల్లాయ్! సమయానికి మిమ్మల్ని పిలిపించుకోలేక పోయాను. మొన్న అయిదవ తారీకున అకస్మాత్తుగా మా పెళ్ళి జరిగిపో

యింది. అయితే మీరనుకున్నట్టు మంగళవాద్యాలతో, బంధుమిత్రుల సమక్షాన, పెళ్ళి పందిట్లో జరుగలేదు. అసలు ఆ తతంగమంటే నాకు మొదట్నించీ ఇష్టంలేదు. అందులో ఈ పెళ్లి అలా వైభవంగా జరుపుకోటం భావ్యంగా తోచలేదు అందుకని రిజిష్ట్రార్ ఆఫీసులో రిజిష్టర్ పెళ్ళి చేసేసుకున్నాం. ఆ సాయంత్రం మాత్రం కొందరు పరిచయస్తుల్ని అల్పాహారానికి ఆహ్వానించాం. అప్పటికైనా మిమ్మల్ని పిలిపించుకునే వ్యవధి లేకపోయింది. అసలు ఆనాటి ప్రొద్దుటివరకూ నిశ్చయమేకాలేదు మూర్తి శలవుల ఎక్స్టెన్షన్ కోసం దరఖాస్తు పంపించాడు. వస్తుందనే ధీమాతో వున్నాం. కాని ఆరోజు ప్రొద్దున్నే టెలిగ్రాం వచ్చింది శలవు రిజెక్ట్ చేస్తూ. ఇంక గత్యంతరంలేక ఆ రెండోరోజే వెళ్ళిపోతానన్నాడు. బళ్లు తెరుస్తారు, తాను వెళ్తానంటూ శ్యామలకూడా గోలపెట్టింది. ఇద్దరు పిల్లలు ఉండగానే ఈపని జరిగిపోవాలని పట్టుపట్టాడు డాక్టరు మాఁవయ్య. దాంతో వెంటనే వెళ్ళి రిజిస్టరీ పెళ్లి చేసుకున్నాం. రెండోరోజు, అంటే నిన్న సాయంత్రమే మూర్తి, శ్యామలా ఇద్దరూ వెళ్ళిపోయారు. ఇవ్వాళ్ళ తీరిగ్గా నీకు వుత్తరం రాద్దామని కూచున్నాను. ఇంతలోకి నీ వుత్తరం కూడా అందింది.

మీకు అభ్యంతరం వుండదని నాకు తెలుసు, సంతోషం, కాని అదేఁవిటి? మూర్తి ప్రాయానికీ, నాదానికీ పోల్చావేం? కొంపదీసి నేను మూర్తిని పెళ్ళిచేసుకోబోతున్నాననుకున్నావా? రామరామ అయితే నా వుత్తరంలో నేను స్పష్టంగా రాయనేలేదా? ఎంత పొరపాటు... విజయా! నేను పెళ్ళిచేసుకుంది మూర్తినికాదు, వాళ్ళ నాన్న డాక్టరు మాఁవయ్యని.

చూడు విజీ! నిజంగా, నేనీ విషయం నా క్రిందటి ఉత్తరంలో స్పష్టంగా రాయకపోతే అది పొరపాటే. అందుకని నీకీ న్యూస్ షాక్ తగిలించొచ్చు. కాని కాస్త నిమ్మళంగా ఆలోచిస్తే నువ్వు నాతో ఏకీభవిస్తావని నాకు నమ్మకంగా వుంది. ఈ రెండు నెలల్లోనూ మాఁవయ్యను చూస్తుంటే నాకు అదోలా వుంటోంది. నాన్నలాగే తయారవుతాడే

మోన్న భయం నన్ను పట్టుకుంది. అటు మా(వయ్యసీ, ఇటు నాన్నగారినీ శూన్యంలోకి జారిపోనీకుండా కాపాడే బాధ్యత నామీదే వున్నట్లుగాతోచింది. అందుకు ఇదొక్కటే మార్గం కనిపించింది, అవలంబించాను.

అయినా నేను పొరపాటే చేశానని భావిస్తే, నువ్వు సహృదయురాలివి, నన్ను క్షమించు. వీలుంటే మీ ఆయన్నికూడా నన్ను క్షమించమని నా తరపున ప్రార్థించు.

నీ ప్రియమైన,
విశాల

15

విజయపురి నార్త్,
12వ జూన్, 1961.

విశాలా,

నీ జాలి గుండెకు జోహారులు... కాని నీ త్యాగానికి మేము ఎంత మాత్రము హర్షించలేము

ఇట్లు
విజయ